И. 46
5|14|

въ злополучната кампания на руситѣ — минаването на Балканитѣ и приближаването при самитѣ стѣни на Цариградъ, а къмъ това го подкачаше не само ~~разпаленъ~~ рани на любовь за мили и народни обида, загуби и злина, но и свѣтлата надѣжда за избавлението на ~~отъ~~ това злочесто отечество което зѣйно носѣше отъ душа и сърдце. Но покрай по-силнитѣ побуждения ~~той~~ и поради вроденитѣ си инстинкти за живата ~~бор-ба която беше~~ и бурна дѣятелность ~~изпълнена борба~~, той се увлече въ борбата на новия етапъ политически животъ който малко време и спокойствие му ~~о~~даваха да ~~да~~ се ~~занимава съ~~ предаде изключително нови литературни ~~занятия~~.

Когато въ 1880 год. ~~той~~ се пресели установи изклю-~~чително~~ окончателно въ София, той не донесе съ себе си нищо друго освѣнъ едни печални остатъци ~~отъ свои~~ отъ книгитѣ на прекрасната си богата библиотека, и то само ~~една часть~~ отъ нѣя незначителна, ~~часть отъ тѣхъ~~, едва ли ~~1/100~~ една стотна часть, която случайно беше останала тукъ тамъ, непобрана въ Стара Загора. Въ краткото си учителствуване въ Одринъ, той беше взелъ съ себе си отъ Цариградъ само два сандъка съ книги, ~~които~~ ~~които беше оставилъ другитѣ. Отъ Одринъ~~ Слѣдъ нѣколко мѣсечно прѣбиваване тамъ, по нѣкои причини той ги дигна отъ Одринъ и затвори ги въ Цариградъ за дълговѣ. Покрай когато прѣзъ 1876 г. бѣше въ ~~отъ~~ Стара Загора, той не успѣ да пробере тия сандъци